

ת"פ 58947/02/21 - מדינת ישראל ע"י מר עמיר דרוושה, מתמחה נגד אליהו בר חנון ע"י

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט הבכיר יהושע צימרמן

ת"פ 58947-02-21 מדינת ישראל נ' בר חנון

בעניין: מדינת ישראל ע"י מר עמיר דרוושה,
מתמחה

המאשימה

נגד

אליהו בר חנון ע"י ב"כ עו"ד אלכס
רוזנוולד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומהלך המשפט:

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם הורשע בשלוש עבירות של הפרת צו פיקוח לפי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין.

ההפרה הראשונה בוצעה ביום 22.12.19, בשעות הבוקר, כאשר הנאשם שוחח עם קטין בן 15 בבית כנסת המשמש כתלמוד תורה לקטינים.

ההפרה השנייה בוצעה עובר ליום 12.5.20, כאשר הנאשם החזיק במחשב נייד ללא חסם כנדרש וללא דיווח ואישור קצין הפיקוח.

ההפרה השלישית בוצעה ביום 22.3.21, כאשר הנאשם שהה בשעות הערב במגרש כדורגל, ובאותה עת שהו במקום שישה קטינים, עמם הנאשם שוחח ושיחק.

טיעוני הצדדים והנאשם:

הצדדים טענו לעונש. המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 10 ל-15 חודשי מאסר לכלל העבירות שהנאשם ביצע. המאשימה הדגישה את אופי העבירה, חומרתה והעבר הפלילי, וציינה לקולא את ההודאה והחיסכון בזמן. המאשימה סברה, כי יש לגזור על הנאשם, במסגרת המתחם, 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

ב"כ הנאשם תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, התייחס להפרות הצו כקלות, וככאלו שאינם קרובות אפילו לביצוע העבירות אותן הצו נועד למנוע. לדברי הסנגור, לולא ההפרה האחרונה, הנאשם לא היה נעצר, ולא היה מוגש כתב אישום בשל ההפרות המינוריות. הסנגור הפנה את בית המשפט לשהייתו של הנאשם כשמונה חודשים במעצר בית מלא וההשפעה האישית והמשפחתית הקשה שנלוותה לתקופה זו, כאשר אף אביו של הנאשם נפטר במסגרת תקופה זו של מעצר הבית. הסנגור ציין שכיום הנאשם פונה מיוזמתו לקצין הפיקוח כדי לברר מה מותר ומה אסור במקרה של ספק, משתף פעולה באופן מלא עם קצין הפיקוח, ומבקש לייצר חיים נורמטיביים, לחזור לעבודה ולפרנס את משפחתו ובנותיו. ב"כ הנאשם סבר כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה למספר חודשים בודדים של מאסר בפועל וביקש בהתאם לטיעוניו, למקם את הנאשם ברף הנמוך.

הצדדים הגישו, כל אחד, פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

אף הנאשם אמר את דברו, התייחס לשילובו בהליך טיפולי במסגרת רש"א, מסר כי הפרת הפיקוח בוצעה משום שלא ידע איך להתנהל עם מגבלות הפיקוח, מסר כי הבין את חוסר הזהירות בה נהג וכי יעשה כל מאמץ למנוע דברים אלו בעתיד. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער. הנאשם תיאר את הקושי הרב בשהותו במעצר הבית, ביקש להימנע ממאסר בפועל ולכל היותר, ביקש כי יוטלו עליו שבועות מאסר בודדים.

דין והכרעה:

בקביעת מתחם הענישה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

צו הפיקוח מיועד להציב דלת ברזל שתחצוץ בין נאשם המורשע בביצוע עבירת מין לבין נפגעי עבירה פוטנציאליים, ומכאן, שהפרת הצו מהווה סיכון לשלום הציבור, ובפרט לנפגעי העבירה הפוטנציאליים. כמו כן, הפרת הצו פוגעת בשלטון החוק ובערך של כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים.

ובאשר לנסיבות הכרוכות בעבירה, יש להתייחס לרמת ההפרות, לטיבן, ולמועדיהן. במסגרת זו, יש להבחין בין מעגלי פיקוח מרכזיים אשר נוגעים ישירות למסוכנות, לבין מעגלי פיקוח פריפריאליים אשר נועדו ליצור מערכות הגנה על מעגלי הפיקוח המרכזיים.

הנאשם הורשע בשני אירועים של יצירת קשר ושיחה עם קטינים. אמנם, הנאשם לא ביצע עבירת מין ואין מאסר מותנה רלבנטי ואולם, לנוכח הרשעתו בגין מעשה מגונה בקטין אך בשנת 2018, איסור יצירת קשר עם קטינים, הינו במעגל חומרה העיקרי.

מנגד, יש לקחת בחשבון את נסיבות ההפרה, שהרי אין דומה המקרה שלפנינו למקרה בו הנאשם מתבודד עם קטין במקום מוצנע וחשוך.

ההפרה האחרונה של צו הפיקוח הינה משנת 2021, ואולם, ההפרה הקודמת שעניינה יצירת קשר עם קטין, בוצעה לפני כשנתיים.

בנסיבות אלו, ובאיזון מכלול השיקולים, אני סבור כי ניתן לקבוע מתחם כולל לשלושת ההפרות אשר נע בין מאסר בפועל קצר לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן כרוכות בעבירה.

לקולא, אציין, את הודאתו של הנאשם, לקיחת אחריות מלאה, והחיסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, יש לתת משקל ליתר הנסיבות האישיות שפורטו, ולכך שהנאשם, לדבריו, משולב בטיפול במסגרת רש"א.

לחומרא, יש לתת משקל להרשעתו של הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטין, הרשעה כאמור משנת 2018, וכאשר דינו של הנאשם נגזר בגין הרשעה זו ל-27 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף לאמור, יש לתת משקל לשהותו של המשיב במעצר בית מלא במשך שמונה חודשים.

אמנם, השיקולים בהטלת תנאי שחרור מגבילים ובהם מעצר בית, שונים מהשיקולים שעל בית המשפט לשקול בגזרו את הדין ואולם, אין ספק כי שהות כה ממושכת בת שמונה חודשים במעצר בית מלא, מהווה גורם מרתיע לעתיד לבוא ולפיכך, יש לתת משקל אף לנתון זה במסגרת שיקולי הענישה.

לפיכך, אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, ואולם, בגבולו העליון.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש לתקופה של 3 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 5 באוקטובר 2021, במעמד הצדדים.